

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας για τις προσωπικότητες των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Με κάθε εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια εορτάστηκε η εορτή των **Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων** Πέτρου και Παύλου, αλλά και των Αγίων Αποστόλων Γαίου και Κρίσπου στην νήσο των Παξών. Η χώρα του νησιού των Παξών είναι αφιερωμένη στο όνομα του Αγίου Γαίου, όπου κατά την παράδοση απεστάλη από τον Απόστολο Παύλο για να κηρύξει το Ευαγγέλιο στους Παξούς.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας και Παξών, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων στη χώρα των

Παξών. Παρόντες στο πολυπληθές εκκλησίασμα ήταν και ο Δήμαρχος των Παξών, καθώς και οι άλλοι εκπρόσωποι των αυτοδιοικητικών και λοιπών υπηρεσιών και φορέων του νησιού. Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος περιέγραψε τις προσωπικότητες των δύο Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων.

Ο μεν Πέτρος, δυναμικός στο κήρυγμά του, αλλά και στην πορεία των δώδεκα Αποστόλων, ήταν εκείνος ο οποίος στο τελευταίο δείπνο μετά του Διδασκάλου, αντέδρασε λέγοντας ότι κανείς δε θα τολμούσε να κάνει κακό στον Διδάσκαλο. Ο ίδιος ο Ιησούς του είπε, ότι «εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με». Και όντως, ο Πέτρος τη νύκτα της δοκιμασίας του Κυρίου μας, μπροστά στο φόβο των κακούργων του συνεδρίου, απαρνήθηκε τρεις φορές το Χριστό λέγοντας το «ουκ οίδα τον άνθρωπον». Όμως, όταν θυμήθηκε το λόγο του Κυρίου και όταν κατενόησε την πτώση και την άρνησή του, μετανόησε και έκλαυσε πικρώς. Ωστόσο, ο Κύριός μας τρεις φορές τον προσκαλεί να διαβεβαιώσει την αγάπη που είχε εις εκείνον, λέγοντάς του «Πέτρε, φιλείς με;» και στη θετική απάντηση του Πέτρου, ο Κύριος του είπε «Ποίμενε τα πρόβατά μου, βόσκε τα αρνία μου». Ο Πέτρος όντως, μετά την Ανάσταση του Κυρίου μας, αναδεικνύεται σε έναν δυναμικό Απόστολο και κήρυκα του Ευαγγελίου. Είναι εκείνος ο οποίος, μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, εξήλθε του υπερώου και ομίλησε σε όλα εκείνα τα πλήθη τα οποία συγκεντρώθηκαν, καθώς άκουσαν και είδαν τα θαυμαστά και τα μεγαλεία του Θεού της καθόδου του Αγίου Πνεύματος στους

αγίους μαθητάς και Αποστόλους. Μπορεί μεν, να ήσαν Παρθοι, Μήδοι, Σκύθες, Ιουδαίοι, Έλληνες και άλλες φυλές ανθρώπων που ο Πέτρος έλαβε την χάρη του να διδάσκει και να κηρύττει την Ανάσταση του Κυρίου μας, προσκαλώντας όλους του ανθρώπους στην αποδοχή και προσκύνηση του αναστημένου Χριστού και εκείνοι άκουγαν το κήρυγμα του Πέτρου «εις την ιδίαν διάλεκτον». Ο Πέτρος πορεύθηκε σε όλη την Παλαιστίνη κηρύσσοντας το Ευαγγέλιο του Θεού, και κάνοντας θαυμαστά έργα στο όνομα του Κυρίου μας. Ανέστησε την Ταβιθά και άλλα θαυμαστα γεγονότα. Η παράδοσις θέλει τον Απόστολο Πέτρο θεμελιωτή της Εκκλησίας της Ρώμης και ότι η ζωή του όπως και η ζωή όλων των Αποστόλων είχε μαρτυρικό τέλος.

Ο Απόστολος Παύλος, πρώην διώκτης του Χριστού, ο οποίος ήταν ζηλωτής των πατρικών του παραδόσεων, όπως δηλώνει ο ίδιος, είχε την ιδιαίτερη ευλογία να κληθεί από τον ίδιο τον Κύριο εκτιμώντας το αυθόρμητον του χαρακτήρος του και τον ζήλον τον οποίον είχε στην καρδιά του να τον ανεβάσει έως τρίτου ουρανού, να του αποκαλύψει τα μυστήρια της Βασιλείας, να ζήσει μεγάλα και θαυμαστά κατά την διήγησιν του ιδίου και να αναλάβει ο ίδιος, έπειτα από την ανασυγκρότησιν της προσωπικότητός του εις την έρημον της Αραβίας, ένα μεγάλο ιεραποστολικό έργο με τις τέσσερις αποστολικές του περιοδείες, περιερχόμενος όλη την Ανατολή και την Ασίαν και την Ελλάδα και φθάνοντας στην Ιταλία, εκεί να μαρτυρήσει από τους ειδωλολάτρες και με το αίμα του το μαρτυρικό να

γιγαντωθεί το δέντρον της Εκκλησίας. Ο Απόστολος Παύλος είναι ο πρώτος Απόστολος, ο οποίος πάτησε το πόδι του επί ευρωπαϊκού εδάφους, όταν ευρισκόμενος στην Τροία μέσα από ένα όραμα στο οποίο ο Θεός του απεκάλυψε το θέλημά του, να τον προσκαλεί ένας Μακεδόνας λέγοντάς του «διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ημίν», φθάνει στους Φιλίππους όπου δημιουργεί την πρώτη αποστολική Εκκλησία, πορεύεται στη Θεσσαλονίκη και από εκεί στην Βέροια, Αθήνα και Κόρινθο όπου με πολλές δυσκολίες και αντιξοότητες, κατορθώνει τον τότε ειδωλολατρικό κόσμο να τον μεταπείσει και να τον στρέψει στον αληθινό Θεό. Ο Απόστολος Παύλος αναδεικνύεται ο πρώτος μετά τον Έναν. Η φροντίδα και η μέριμνά του για τις Εκκλησίες τις οποίες ίδρυσε, ήταν μεγάλη. Οι επιστολές οι οποίες απευθύνονται προς αυτές τις Εκκλησίες και τις οποίες έχουμε σήμερα, είναι μία σπουδαία παρακαταθήκη για όλους μας. Ο Άγιος Γάιος και ο Άγιος Κρίσπος, τους οποίους τοπικά εορτάζουμε, και αυτοί είναι μαθητές του Αποστόλου Παύλου, οι οποίοι αγωνίστηκαν αντιγράφοντας την αυταπάρνηση, την πίστη και τον ζήλον του Διδασκάλου τους, Αποστόλου Παύλο.

Ο Σεβασμιώτατος χρωματίζοντας την εποχή της πνευματικής κάμψης και της πνευματικής ξηρασίας της ζωής μας, τόνισε ότι είναι επιτακτική η ανάγκη του επανευαγγελισμού μας, διότι εάν παραμείνουμε στην εποχή του υλισμού, στην εποχή της πληροφόρησης, στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης, την εποχή της σαρκολατρείας και της ποικίλης αμαρτίας που επιμένουν τα σκοτεινά κέντρα της

νέας τάξης πραγμάτων, για την δήθεν εξέλιξη και προόδου της ανθρωπότητας, τότε χωρίς το φως του Ευαγγελίου και της πίστεως, ο άνθρωπος μέσα σε αυτή τη σύγχρονη Βαβέλ, που ερμηνεύεται ως «σύγχυση», έχει φθάσει στα αδιέξοδα της ζωής του. Για αυτό, είναι επιτακτικός ο λόγος του Ευαγγελίου.

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος, κάλεσε τους ανθρώπους να ζήσουμε μαζί με τον Απόστολο Παύλο το «Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;» και επιπλέον, σε όλες τις δοκιμασίες και τις αντιξοότητες της ζωής μας να έχουμε υπ' όψιν μας την απάντηση του Θεού που έδωσε στον Απόστολο Παύλο, «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. Ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Ο Θεός μας έχει χαριτώσει και πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για το ότι Εκείνος μας υιοθέτησε, έπειτα από την πτώση και την φθοράν στην οποία υποπέσαμε και δια του βαπτίσματός μας, μας έχει δώσει χάριν και δύναμη πνευματική. Ας αρκεστούμε, ευχαριστώντας το Θεό στη ζωή μας.

